

Plaça Gran

Publicació
Granollerina

Núm. 12

Dissabte, 27 de gener del 1979

Preu: 25 ptes.

NO a la Gasolinera

Sentència favorable al Barri

El barri de Sant Miquel està d'enhorabona.

Els ciutadans d'aquest pacífic i tranquil barri han sabut organitzar-se. Sense estridències i grans reclams estan assolint els objectius que s'han marcat. La recuperació del seu Sant de Barri, les revetlles populars, les vinigudes dels reis mags, sardanes i espectacles infantils. I al carrer! Ben segur que aquí no acaben les seves activitats, que podríem anomenar festives. Per altra banda saben resoldre els problemes que afecten al seu veïnat. Els animadors tenen el recolzament del barri. Han sabut defensar els seus problemes. En cartera tenen el projecte d'urbanitzar la plaça Sant Miquel. Fa poc que aconseguiren fer tancar un local escandalós, que portava el nom de bar.

Ara tornen a ésser notícia. S'oposaren que a la cruïlla del carrer Foment amb l'avinguda General Mola s'hi fes una gasolinera. No descobrim res, la resposta va sortir al carrer. Els llençols anunciadors van posar una nota insòlita. Els cartells «Gasolinera No» fo-

ren prou explícits. L'aparent folklorisme reivindicatiu amagava la seriosa i latent pugna que ha arribat als tribunals.

El Municipi havia pres part avalant la Gasolinera, amb un lamentable informe previ: «Que la Estación de Servicio en cuestión es necesaria por cuanto se carece de ella en el centro de la población». Ara arriba el veredict del Judici Contenciós Administratiu de l'Audiència Territorial de Barcelona que anulla la llicència de l'esmentada gasolinera. S'ignora si es portarà al Suprem. El primer graó l'han guanyat.

Un municipi embolicat documentalment. El barri ha guanyat.

De papers i papers se'n van fer molts. Els documents manifesten la quantitat d'hores que es van esmerçar per autodefensar-se.

L'interès d'un particular enfrontat amb el barri.

Una història d'avui de la qual en tornarem a parlar. Els veïns poden estar contents. No han perdut el temps.

Dietari

Ara que els partits van de part

D'ençà de la convocatòria d'eleccions, eleccions a dues bandes —generals i municipals—, el món polític torna a moure's a tot drap. El calendari polític —Suárez dixit— es va acomplint, i l'hebdomadari, per força, amb una fatalitat mecànica de rellotge. Des dels segons fins a les hores, que van caient amb una parsimònia que esparvera, hom exhauereix totes les possibilitats. L'última, de les hores, s'entén, serà la que mati.

Al benaurat cronista, el món polític d'aquests dies li apareix com si hagués estat traspassat per l'ambient competitiu a les «boxes» automobilístiques, hores abans de la cursa pel «Grand Prix». Un cansament llefiscós, una set lletosa i un nerviosisme angoixós, per saber-ne el final, amara a tothom que directament o indirecta intervenen en la contesa. Els Partits van de part. Els diaris tenen feina assegurada. La publicitat es frega les mans amb un bon xic de malfiança.

I els beatífics ciutadans què? Estem una mica astorats. No ho veiem pas clar.

Uns prometen que no arribaran a canonejar a ningú i si ho fan ho faran amb balins de fogueig. Uns altres prometen fortaleza i honradesa, això rima. Uns altres prometen no ferir la pacífica convivència ciutadana, només faltaria! Uns altres es despengen que també són alternativa, per això són uns altres. Entre tots aquests, uns altres, muts i enigmàtics consulten sibilles i oracles per si el fat, el mal fat, canviés de direcció. Ai las!

D'aquí estant, però, hi han uns fets que en aquest pre-combat indiquen mala astrugància. I això és el que voldríem remarcar:

L'«Entesa» ha mort escanyada. La «No-va Entesa», producte d'una inicial malentesa i d'una inspiració ha desencade-

Un seriós Stop a la Gasolinera

segueix a la pàg. 3